

Carp gipsies

Ruim een jaar geleden, in februari 2014, gaan Alexander Kobler en zijn vriendin Caroline een enorm groot avontuur aan. Het is nu al een avontuur geworden met zeer veel hoogte- en dieptepunten; het avontuur van hun leven! Ze hebben namelijk huis en haard opgegeven voor een leven aan de waterkant.

EXTREMADURA
DURANO
14/15

Alexander Kobler

Na 24 uur blanken, vang ik laat in de ochtend deze vis van 19,5 kilo.

Deze wildebras van 21,2 kilo bevrijdde zich enkele seconden later uit de armen van Caroline.

De grote exemplaren zijn gearriveerd: 23,1 kilo.

Op dit moment van schrijven, januari 2015, schijnt de zon in het Spaanse Extremadura alweer zo fel dat we bijna transpireren. Overdag is er nauwelijks wind en halen we gemakkelijk de 15 graden Celsius. 's Nachts komt er echter een ijskoude wind uit het oosten die de grond bedekt met een laagje rijp. In het licht van het hoofdlampje schijnt de

rijp op als duizenden diamanten. Ons lichaam reageert fel op dergelijke verschillen tussen dag en nacht. Caroline en ik hebben lichte hoofdpijn en een lusteloos gevoel. Waarschijnlijk heeft dat ook te maken met de extreem hoge luchtdruk van 1035 hPa. De karpers houden blijkbaar ook niet van deze weersomstandigheden. Twee weken geleden konden

we op deze stek nog rekenen op drie tot acht aanbeten per dag, maar nu moeten we tevreden zijn met een enkele karper. Het water is ook veel helderder, maar de watertemperatuur is niet extreem veranderd. Op dit moment is het 12,5 graden, tegenover 14,5 graden twee weken geleden. Toen waren de nachten wel duidelijk milder. De watertemperatuur daalt hier bijna nooit onder de 12 graden hoewel het bijna elke nacht vriest. De zon heeft zoveel kracht dat het donkere water overdag de weldadige warmte opzuigt als een spons.

Gisteren ving ik nog een schub van 18,2 kilo. Zonder foto te nemen heb ik hem weer laten zwemmen, ondanks dat het een prachtige vis was. Krachtig, glanzend, absoluut wild en een parel. Mooi als een kastanje. Als kind verzamelde ik kastanjes om ermee te knutselen of simpelweg omwille van hun schoonheid. Er was een tijd dat ik niet genoeg kon krijgen van kastanjes. Hun glans was adembenemend en het was telkens een verrassing hoe hun witte gezichtje was

gevormd. Toch kreeg ik op een gegeven moment genoeg van kastanjes en als volwassene nam ik zelden nog een kastanje mee. Hiermee wil ik zeggen dat je na verloop van tijd zelfs genoeg krijgt van de mooiste dingen. Dat risico ligt ook op de loer bij een grote vistrip zonder tijdsdruk. Daarom willen we een korte pauze inlassen van ongeveer een week. Ik wil namelijk voorkomen dat de karpers op een gegeven moment worden als die kastanjes van vroeger. Ik wil gemotiveerd blijven en het wachten op die Spaanse superkarper mag gerust enkele weken langer duren.

Flashback
We gaan even terug naar 1 februari 2014, naar het begin van het geluk. In Antwerpen was de winter mild te noemen. We hadden slechts een paar maanden gepland om alles achter ons te laten. Vanaf onze eerste gezamenlijke karpertrip in september 2013 spraken we steeds meer over vrijheid, natuur en avontuur. Wanneer Caroline zegt dat ze een dergelijk avontuur realistisch acht, inclusief hengels, kan ik mijn geluk niet op. Een levensdroom zou in vervulling gaan: een tent in plaats van een appartement, een oever in plaats van een balkon en vissen tot het je oren uit

komt. Onze onafhankelijkheid en het opzich schuiven van verantwoordelijkheden zal resulteren in een vistrip die eigenlijk alleen in de jeugd mogelijk is. Blijkbaar hadden we er beide onbewust naartoe geleefd. Gek genoeg waren we ook. We namen ontslag, zegden onze woning op en verkochten een auto en nog enkele andere zaken. Met het spaargeld, de huurwaarborg van het appartement en de toekomstige besparingen op zak, kozen we het ruime sop. Yes, ik had de hoofdprijs van de (karper)loterij gewonnen. Een onbepaalde tijd onbegrensd vissen, samen met mijn vriendin. Bingo!

Een dubbele run: schubs van 18,4 en 19 kilo.

Vertrek vanuit Antwerpen. Het beladen van de auto duurt een hele dag.

Twee weken eerder ving je zulke schubs aan de lopende band.

Een gier observeert ons.

De otter duikt de ene na de andere kreeft op.

Vaak duurt het lang voordat de ochtendzonschijn door de wolken en nevel heeft gewerkt.

Wij doen de kraanvogels na en overwinteren in Extremadura.

Spanje

We zijn terug aan het meer dat alleen al door zijn grootte een waar avontuur belooft. Geen stuwmeer in Frankrijk is zo groot. Dit water is te ontdekken in je eigen tempo en op jouw eigen manier (you might have fancied that, Luc de Baets). Hier hebben de karpers nog geen namen en zijn terugvangsten van de allergrootste karpers nog onbekend. De lange en wilde karpers zijn zonder karperraas groot geworden. Het water ademt magie. Die magie zweeft over de duizend baaien en bochten. Deze magische sfeer valt niet te vergelijken met alle andere wateren die we reeds bevisten. Na onze eerste sessie in mei 2014 wisten we al dat we terug zouden komen. Nergens anders beleefden we zo'n buitenge-

woon gevoel van vrijheid, eenzaamheid en verbondenheid met de natuur. Gieren, kraanvogels, ooievaars, otters en de groene leguaan zijn dieren die onze dagen aan dit water met magie vervullen. Morgen is het volle maan. Ligt het misschien daaraan? Of zijn de karpers hier in de winter inactief? Ik ben een ongeduldige hengelaar en het vele wachten op een aanbeet maakt me onnodig onrustig. Dan begin ik te twijfelen. Ik help me uit mijn twijfels door te hopen op een gigant. Toch mag het verwachte formaat van de karpers mijn gedachten en beleving niet blokkeren. We hebben geen 'thuis' meer en we vissen niet alleen, we wonen immers aan het water. Teveel nadenken of twijfelen, is niet aan de orde. We moeten verder. Alles ver-

loopt in de winter gewoon trager en gecompliceerde rigs zijn waarschijnlijk niet nodig. Minder aas gebruiken wel. Verder is het een kwestie van wachten, lezen, fotograferen en filmen. Ondertussen blijven focussen, ook wanneer het duidelijker wordt dat we een vaste woonplek toch een beetje missen. Naar huis gaan, de hengelspullen wegzetten en even wat anders doen, is niet mogelijk. In de winter kan het fijn zijn om het vissen een tijdje te vergeten. Maar wij hebben geen 'home sweet home', zelfs niet in onze fantasie. Mijn blik dwaalt over het spiegelgladde meer en het wordt mij weer duidelijk. Er is geen beter thuis dan onze tent. We hebben het mooiste uitzicht, de meest natuurlijke tuin en we wonen aan een droomwater. De laatste drie karpers

van de afgelopen vier dagen wogen 23,1 kilo, 19,5 kilo en 18,2 kilo. Ik moet tevreden zijn. En geduldig... Uiteindelijk is alles mogelijk en kan de volgende run die gehoopte gigant zijn. Laat het los Alex! Hoe doet Caroline dat eigenlijk? Haar vangdrang is duidelijk minder en ze lijkt veel meer rust uit te stralen. Zal dat haar geheim zijn? Des te minder je tijdens het vissen verwacht, des te beter kun je ervan genieten. Logisch toch? Toch kan ik mijn verstand moeilijk uitschakelen tijdens de momenten met weinig actie. Het 'Leid des Tüchtigen' waarschijnlijk.

08:41 uur. Zo meteen komt de zon tevoorschijn van achter de heuvels. Op enkele honderden kilometers afstand bevindt zich Portugal. Daar zet men de klok met een uur terug. In de verte zie ik drie bergtoppen. Op een van die toppen zie ik een burcht. Minas Tirith, zo stel ik mij dat tenminste voor als ik 's mor-

gens richting zonsopgang kijk. Eigenlijk begint elke dag voor ons hetzelfde. Om half acht is het nog pikkedonker en moet ik opstaan om te plassen. Vervolgens verwarm ik het restje van de rozenbottelthee die we verdeeld over de nacht drinken. De vlammen van ons dubbele kookvuur, die in de voortent op een tafeltje staat, laat ik nog even branden. De elf kilo propaangasfles van de Spaanse supermarkt heeft genoeg inhoud om ons ook van een beetje warmte te voorzien. Ik lees meestal nog een beetje of probeer een stukje te schrijven, zoals nu. Een van ons begint dan langzaam met het bereiden van een soort pannenkoek. Twee eitjes, een snuifje zout, honing, sinds kort een appelsientje, wat 'Morgenstund' (een gierst-boekweit mengsel) en muesli worden geklutst en zo ontstaat een vloeibare brei die we in de pan met wat kokosvet opbakken tot een koek. Deze heerlijke, dikke pannenkoek

is om te smullen. Daarbij drinken we granenkoffie met rijstmelk en wat later soms echte koffie. Tussen het ontbijt en de klok van elf uur krijgen we vaak beet. Het is onvoorstelbaar hoe snel de karpers hier zijn. Als ik bij de hengels ben, is er vaak al vijftig meter lijn genomen. Dan gaan we samen de boot in en drillen we de karpers in de ochtendzon. 's Morgens vangen we meestal de wat grotere karpers. Na het fotograferen, warmt alles op en wordt het tijd om uit onze teddy jumpsuit te springen.

09:03 uur. Caroline klopt het beslag op. Ik typ een beetje, maar weet niet wat ik verder moet schrijven. Een zwerm kraanvogels vliegt over de tent. Hun weemoedig gekrijs klinkt als dat van mij in de laatste dagen. Ver weg van huis, op zoek naar warmte in de Spaanse 'highlands'. Op het water hoor ik een speedboot. Ze varen verder, op zoek naar dikke snoe-

Minas Tirith in de verte. Magie zweeft over het meer.

De nachten zijn lang en koud. De tent wordt een ruimtestation.

Hier is een snagleader absoluut nodig.

Olé!

Caroline in actie.

Een kleinere karper op een uitgebalanceerd tijgernootje

Op de grens. In weer en wind; de karpers houden ons bezig.

Een heilige koning? Op 6 januari kwam een Carpa Royal uit het donkere water.

ken. Ik wil ook nog veel meer van dit water verkennen. Piep, pieeeeeeeeeep! Het lampje van de ontvanger licht op. Het is de hengel met de fluo pop-up bij het eiland!

09:25 uur. We zijn terug in onze tent. Een dwergduiker, zo noemen we een kleinere karper soms, heeft de pop-up voor een lolly aangezien. Na een korte dril hebben we hem gelijk weer laten zwemmen. Het pannenkoekendeeg vindt zijn weg naar het hete kokosvet. In de verte horen we schapen mekkeren en een aantal van hen draagt een bel om de nek. Alle hoop is nu gevestigd op de 'groene' hengel. Dat is de hengel aan de andere zijde van het eiland. Sinds een paar dagen mag

deze zich met een boilie in plaats van een tijgernootje opschmucken. Als het zeer koud is, bijten de grotere karpers eerder op boilies. Daarom vissen wij op dit moment alleen met visboilies, met uitzondering van de 'witte' hengel. Die is met een lolly uitgerust.

09:41 uur. De pannenkoek is klaar. Ik ben even weg.

09:53 uur. Nu komt het uur van de waarheid. Elk moment kan er een hengel aflopen. De ingang van de tent wordt geopend, we bouwen het zonnepaneel op en zetten de stoeltjes in de zon. Rond 18:07 uur gaat de zon onder. Dat is over tien uur. Hup! Uit de tent en niet teveel

nadenken over de vis van je dromen die elk moment kan aanbijten. Tot dan!

Alex en Caroline
Carp gipsies

Naschrift

Ik kon met mijn twijfels toch niet stoppen en heb twee dagen later de grote boilies vervangen door een uitgebalanceerde tijgernoot. Dat pakte goed uit. Sinds lange tijd kregen we weer drie aanbeten op een dag. Onder de gevangen karpers zat onder meer een Carpa Royal van boven de 40 pond. Deze scheet resten uit van tijgernoten. De korte periode waarin vooral de grotere karpers op boilies aasden, leek voorbij te zijn. 🐟

THE NEW KING OF THE JUNGLE

World's 1st Nanoalloy® carp rod.
Lighter, slimmer, stronger, faster.
Abbreviated & Full Cork 12' 3lb / 12' 3.25lb / 12' 3.5lb.
Lightweight titanium, impact resistant SIC guides.
RRP from €319,99.

GRAVITYX
POWER AND FINESSE OPTIMISED

SONIK®

WWW.SONIKSPORTS.COM/GRAVITYX f @SONIKSPORTS t /SONIKSPORTS

SONIK GRAVITYX DEALER LISTING

De Tacklebox(Beilen), Carpworld Kruidenier(Enschede), Hengelsport Utrecht(Utrecht), Camp Corp(Den Haag), Fauna Hengelsport(Roamsdonksveer), Wout van Leeuwen(Maardingen), Euro Tackle(Venlo), Corplevel(Heusden)